

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. VI. Camillus bis fit Capuccinus: & ob tibiæ vulnus bis ab Ordine
dimittitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

captus miseratione Guardianus non raro commonebat, uti caueret, ne inter tantos diurnos labores corpus suum nimia poenitentiae & afflictionis assiduitate conficeret. Cui ipse respondere solitus erat: *Si vosmetipsi, quamuis senes & inualidi, haec ipsa facitis & patimini, cur ego, qui iuuenis sum & validus, non peraequè faciam & patiar?*

CAPVT VI.

Camillus bis fit Capuccinus: & ob tibiae vulnus bis ab Ordine dimittitur.

DVM in suscepto rigidae poenitentiae instituto constanter pergit Camillus, accessit Manfredoniam laudatus supra Pater Frater à Monteflore, qui de illius vitâ moribusque plenè edoctus in Religionem admisit: Clericorum sorti destinavit: habitum suscipere iussit: Truentum denique ponendo ibi tirocinio ablegavit, quò quidem cum tenderet, visus est sanctus Angelus illum, quasi alterum Tobiam iuniorem, comitatus esse & conseruasse. Nam cum ad dictam urbem habitus sumendi gratia mirè alacer hilarisque proficisceretur; ecce ad vesperam occurrit ei flumen transuadandum: vadi autem aequè & periculi ignarus intrauit quidem, ut pedibus praeteriret, sed necdum amnem medium

B s   attige-

attigerat (quo in loco periculum erat præsentissimum, ne impetûs violentiâ abriperetur) cùm subitò de montis cuiusdam vertice vocem exaudit tertio inclamantem: *Siste, siste, siste, ne transeas.* Qua voce absteritus retrò confestim resiliit, nec quis fuerit ille admonitor, videre aut rescire vñquam potuit. Quòd autem valdè serum iam tempus esset, coactus est illam noctem sub quodam arbusto incœnatus transigere. Postridie verò manè alij quidam Capuccini, qui Truentum quoq; Congregationis siue (vt vulgò vocant) Capituli gratia adibant, eum in itinere consecuti, locum illum totius fluminis multò periculosissimum esse asseuerarunt: vbi proculdubiò, si vlteriùs aliquantò transisset, in ea cursus rapiditate (quemadmodum multis aliis accidit) abreptus periisset. Hinc infinitas Deo Opt. Max. & sancto Angelo custodi suo gratias egit, quòd tanto ipsùm discrimini præripuisset. Truenti deinde cùm esset, habitu indutus est religioso: sed cùm in sancta simplicitate Deo seruire mallet, forti clericatus renuntians, inter fratres laicos sua voluntate adscriptus est. Ibi menses aliquot versatus, tantum obedientiæ & humilitatis specimen dedit, vt passim Frater humilis agnomnaretur. Diuini interim consilij fuit, vt religiosæ vestis ad iuncturam pedis in dextera

tibia

tibia affiduo contactu, pristinum vlcus re-
crudesceret: quod quidem cum in Ordinem
reciperetur, non tanti esse momenti crede-
batur. Nam Patri à Monteflore ostenderat,
qui illud nihili faciens, & hominem verbis
animans, etiam adiecerat, quamuis ante in-
gressum Religionis malè haberet ex tibia,
suscepto tamen habitu malum omne discuf-
sum iri. Verùm progrediente in tantum ma-
lo, vt nullo videretur remedio sanabile, com-
pulsus est Camillus, non absque magno Fra-
trum religiosorum sensu, ab Ordine nunc
primùm discedere. Degebat Tormaiuri, cum
à Prouinciali Appuliæ, Patre F. Ioanne à
Thusa, est dimissus; sic tamen, vt cum idem
Pater extremum eius mœrorem atque tristi-
tiam, testantibus oculorum continuis lacry-
mis, attenderet; non potuerit, quin promit-
teret sanatâ plagâ denuò se eum in Ordinem
recepturum. Attulit ea promissio nonnihil ei
consolationis, fecitque vt à sanctissima Dei
manu, æquo animo omnia suscipiens, suam
lugenti animæ tranquillitatem redderet: ne-
que propterea de firmissimo suo proposito
sequendi in omni loco, & tempore, & aduer-
sitate, Christum crucifixum vllatenus exci-
deret. Verùm, vt quàm citissimè ad sanctam
suam Religionem sibi reditum patefaceret,
iam secundùm Romam petijt, non modò
vulceris

vlceris percurandi gratiâ, sed etiam sanctissimi Iubilei, anno sancto, promerendi. Hoc Iubileum anno Domini M. D. LXXV. GREGORIVS XIII. Pontifex celebrabat. Ibi Camillus recordatus se, cum aliàs in S. Iacobi Valetudinario INCVRABILIVM aliquamdiu fuisset, ferè ab vlcere suo sanatum esse, rursus ad inseruendum in eodem nosocomio adiecit animum. Hic autem longè aliter, & multò meliùs vixit quàm antè fecerat, & mutata prorsus vitæ ratione, atque emendatis moribus, annos circiter quatuor, bono omnium exemplo, & per singula eius loci officia gradatim ascendendo, perseveravit. Acceperat id temporis in patrem spiritualem beatum PHILIPPVM NERIVM, Fundatorem Congregationis Oratorij, virum illa ætate in magna apud omnes opinione sanctitatis, cui omnibus Dominicis & Festis sua peccata cum dolore exponebat. Tandem vbi vlcus ita persanatum perspexit, vt ampliùs quàm septem mensibus nihil reliqui apparet, ad Capuccinos reuerti constituit, vt sub hominis verè pœnitentis habitu, conformiter pristino suo desiderio moreretur. Quo consilio cum beato Philippo Confessario suo communicato, respondit ille, ne faceret: futurum enim vt vlcus recrudesceret, & ipse in Religione non permaneret. Verùm Deus

Opt.

Opt. Max. (fortè ad eximendum illi omnem de voto suo scrupulum, qui non parum illi molestus erat) permisit vt suæ conscientia directori, hac in re, non auscultaret, seque Capuccinis rursus adiungeret. Receptus est igitur Romæ à Patre Fr. Maria à Thusa, qui illum Tormaiuri primùm dimiserat, qui que hoc tempore factus Procurator negotiorum in Palatio, cùm sanum videret, sui que recordaretur promissi, iterùm admisit, mandauit que, vt in ciuitate Pinna habitum resumeret, tirocinium autem ad Fucinum lacum in prouincia Aprutio perageret. Fuit autem tum Camillus in Religione quatuor circiter menses semper sanus, multa que virtutis suæ admiranda Patribus exempla interim præbuit: qui proceram eius staturam admirantes (alludendo fortassis ad gloriosum martyrem Christophorum) secundo hoc ingressu fratrem Christophorum appellarunt. Sed Deus, (cuius sanctissima voluntas nullo declinari loco potest) cùm illum ex utero matris suæ ad maiora destinasset, permisit, vt eodem rursus vestis & iuncturæ pedis contactu pristinum vlcus recrudesceret: quod illum magno cum suo dolore iam secundum à Religione in nominato Fucini lacus Conuentu abscedere adegit.

CA.